Одна нога в стременах.
Сніги. Вітри. Зима...
Розрубані рамена,
І голови нема.

А кінь стоїть і дремле:
Куди ж його іти? —
До болю вгрузли в землю
Залізні копити.

Поглянув скоса оком:
Хоч би уже сідав! —
І знову дрібним кроком
У далеч почвалав...

Іде, іде снігами
На південь, північ, схід, —
А вслід червоні плями,
А вслід червоний лід.

Іде, іде і стане,
До місяця ірже:
Невже ж таки не встане?
Невже?

Одна нога в стременах.
Сніги. Вітри. Зима...
Розрубані рамена,
І голови нема.
Ще вчора був веселий:
Чи думав, що кінець?
Сьогодні ж... Леле!
Мрець.
ЖИТТЯ Й РЕВОЛЮЦІЯ. 1926, ч. 12, с. 5.